

169. Langt højere Bjærg saaa vide paa Jord.

(Danmarks Trøst.)

H. O. C. Zinck.

Tempo di marcia.

1. Langt høj - e - re Bjærg saaa vi - de paa Jord man har, end hvor Bjærg kun er

Bak - ke; men ger - ne med Slet - te og Grøn - høj i Nord vi

Da - nemænd ta - ge til Tak - ke; vi er ik - ke skab - te til

Høj - hed og Blæst, ved Jor - den at bli - ve det tje - ner os bedst!

2. Langt skønnere Egne vil gerne vi tro,
kan fremmede udenlands finde,
men Dansken har hjemme, hvor Bøgene gro
ved Strand med den fagre Kærminde.
Og dejligst vi finde, ved Vugge og Grav,
den blomstrende Mark i det bølgende Hav!

3. Langt højere, ædlere, finere Sprog
skal findes paa fremmedes Tunge;
om Højhed og Dejlighed Danemænd dog
med Sandhed kan tale og sjunge;
og træffer vort Modersmaal ej paa et Haar,
det smelter dog mere, end fremmedes slaar!

4. Langt mere af Malmen saaa hvid og saaa rød,
fik andre i Bjærg og i Bytte,
hos Danske dog findes det daglige Brød
ej mindre i Fattigmands Hytte;
og da har i Rigdom vi drevet det vidt,
naar faa har for meget og færre for lidt.

N. F. S. Grundtvig.